

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/140/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124207729
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124207729.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-7-
29Csp/140/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, XXX XX E., zast.: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanej: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

-6-
29Csp/140/2024

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, účinné od 2.11.2010 k Zmluve o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4], v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, účinné od 2.11.2010 k Zmluve o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.6], v znení: „Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

-4-
29Csp/140/2024

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 05.09.2024 sa domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe zmluvy o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa

XX.XX.XXXX, ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve o úvere v časti 2 bod 2, v časti 2 bod 3, 4 a 5, ako aj neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v obchodných podmienkach v bode 5.6, 6.4, 6.6 a 8.1.

2. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu dňa XX.XX.XXXX uzatvorili zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 500 EUR s uvedením úrokovej sadzby 22,5 %, RPMN 28,7 %, priemernej hodnoty RPMN 44,57 %, s počtom splátok 50, výšky mesačnej splátky 52,62 EUR, na základe ktorej žalovanému uhradil sumu 1 943,07 EUR.

3. Podľa žalobcu v zmluve absentujú obligatórne náležitosti zmluvy, konkrétne uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, doby trvania zmluvy, uvedenie nesprávnej hodnoty RPMN, ako aj celkovej čiastky. Uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu uvedenia úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi, keďže v rozhodnom období bola výška úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny vo výške 9,92 % .

4. Ďalej sa predmetnou žalobou domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve o úvere a to vyhlásením súhlasu s oboznámením sa s obchodnými podmienkami, že nemá osobitný vzťah k banke, dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky. Potom neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v obchodných podmienkach pre predmetný úver, týkajúci sa započítania platieb, úročenia úveru po vyhlásení splatnosti úveru, ďalej v súvislosti s nákladmi spojenými s vymáhaním pohľadávky a oznamovacou povinnosťou spotrebiteľa.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že na základe žaloby podanej žalobcom nejde o výkon práva v súlade s dobrými mravmi a preto v týchto intenciách apeluje na všeobecný súd, aby skúmal motív podania uvedenej určovacej žaloby po takmer 13 rokoch od zániku dlhu jeho splatením. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, v zmysle ktorého nestačí iba všeobecné konštatovanie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale je potrebné konkretizovať, špecifikovať a teda preukázať v čom by mala spočívať jej neprijateľnosť a ako reálne ovplyvnila zmluvnú stranu.

6. Počas trvania úverového vzťahu žalobca nerozporoval žiadnu náležitosť zmluvy o úvere, ani iné dohodnuté podmienky. Nevyužil ani zákonnú možnosť odstúpiť od zmluvy o úvere, nepodal reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Účelom všeobecného súdnictva nie je modifikácia uzavretej zmluvy, resp. suplovanie zmluvnej strany, ak má oneskorené pripomienky ku kontraktačnému procesu. Už z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že snaha o modifikáciu zmluvy o úvere alebo o mimosúdne rokovanie zjavne nie je a nikdy nebolo cieľom žalobcu. O nepoctivej motivácii žalobcu svedčí najmä skutočnosť, že sa nesnažil vytýkané nedostatky zmluvy o úvere odstrániť korektne, uzatvorením dodatku, ale naopak smeroval k iniciovaniu súdneho konania.

7. Domnieva sa, že dubiózne správanie žalobcu vzhľadom na opísaný skutkový stav vykazuje evidentne známky šikanózneho výkonu práva, ktoré by všeobecné súdy nemali tolerovať, v opačnom prípade možno považovať úpravu o dobrých mravoch za obsolentnú. Žalovaný sa preto osobitne domáha, aby prvoinštančný súd racionálne zväžil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP a komplexne posúdil konanie žalobcu aj cez prizmu dobrých mravov v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre privilegovaných spotrebiteľov.

8. Namietá argumentáciu žalobcu o absencii druhu spotrebiteľského úveru, ktorý je terminologicky označený priamo v záhlaví zmluvy o úvere ako dobrá pôžička podľa názvu bankového produktu žalovaného, čo zrejme uniklo pozornosti žalobcovi, aj jeho advokátovi. Práve o tento druh úveru si žalobca požiadal v žiadosti o úver, pričom druhovo ide o bezúčelový úver.

9. Zároveň je nedôvodná argumentácia žalobcu o absencii doby trvania zmluvy, keďže priamo zo zmluvy vyplýva, že táto bola uzatvorená na dobu určitú a to na obdobie 50 mesiacov. Pri riadnom plnení všetkých zmluvných povinností to znamená, že doba trvania zmluvy o úvere je ohraničená dátumom prvej platby 16.12.2010 a dňom konečnej splatnosti úveru 16.01.2015. Uvedená argumentácia je v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo nesporne vyplýva z jeho rozhodnutí pod sp. zn. 1Cdo/167/2021 a 7Cdo/277/2021.

10. Napriek tomu, že žalobca neuviedol ako dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti absenciu predpokladov použitých na výpočet RPMN, žalovaný uviedol, že absencia ich uvedenia nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 86/2021. Pokiaľ ide o výšku RPMN, žalobca v tomto smere poukazuje na právne záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ - C 290/19, v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť. Do výpočtu RPMN vstupoval dátum čerpania úveru, dátum prvej splátky, doba trvania zmluvy, ako aj úroková sadzba, pričom RPMN je zaokrúhlená na jedno desatinné miesto vo výstupe.

11. K neprijateľnosti vyhlásenia klienta, že si prevzal a oboznámil sa s úverovou dokumentáciou uviedol, že je absolútne nedôvodná a neobstojí ani vo vzťahu k aktuálnej rozhodovacej praxi Súdneho dvora C 42/15 a Najvyššieho súdu SR 4Cdo/9/2019 o to viac, ak toto ustanovenie žalobca namieta 12 rokov po splatení úveru.

12. Vo vzťahu k osobitnému vzťahu klienta k banke uviedol, že namietané zmluvné ustanovenia sú plne v súlade so Zákonom o bankách a nespôsobujú u žalobcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Samotný Zákon o bankách vo vyššie citovanom ustanovení definuje osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke a súčasne stanovuje klientom banky povinnosť poskytnúť doklady a údaje preukazujúce a dokladujúce schopnosť klienta plniť si záväzky z obchodu, ak o to banka požiada. Námietka žalobcu je v tomto ohľade zjavne účelová a špekulatívna bez akéhokoľvek vecného súvisu z právnych dôvodov a výškou uplatnených peňažných nárokov.

13. Dohoda o zrážkach zo mzdy je tradičný zabezpečovací zákonný inštitút, ktorý je platný v Občianskom zákonníku takmer 60 rokov. Dohoda o zrážkach ako zmluvná podmienka nepodlieha prieskumu podľa článku 1 ods. 2 Smernice rady č. 90/13/EHS. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy obmedzuje kontrahentom priestor individuálnej autonómie, keďže sa nemôžu odchýliť od právnej úpravy obsiahnutej v § 551 Občianskeho zákonníka. Aj keď je výška zrážok zo mzdy vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom, dohodnuté zrážky nemôžu byť vyššie ako ustanovuje § 68 až 71 Exekučného poriadku.

14. K rozhodcovskej doložke uviedol, že táto nemá znaky neprijateľnej podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, keďže objektívne nemôže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd nemal výlučne iba dodávateľ, ale aj spotrebiteľ plne v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z.. Namietaná zmluvná podmienka nebola skrytá a žalobca mal o nej vedomosť už pri podpise úverovej zmluvy.

15. K započítaniu pohľadávok prednostne na príslušenstvo uviedol, že argumentácia žalobcu ohľadom údajného nezákonného započítavania platieb dlžníkov neobstojí vzhľadom na dispozitívny charakter ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákomom všeobecne stanovený spôsob započítavania čiastočných plnení peňažného dlhu prednostne na istinu je totiž dlžník oprávnený modifikovať podľa vlastného uváženia v zmluve. V úverovej zmluve bol s dlžníkom dohodnutý spôsob započítavania splátok prednostne na príslušenstvo a takýmto postupom veriteľa nedochádza k obchádzaniu zákona ako to zavádzajúco naznačuje žalobca.

16. Pokiaľ ide o úročenie pohľadávky v prípade predčasného splatenia úveru, toto bolo vyriešené v stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - R 5/2021.

17. K úrokovej sadzbe uviedol, že táto bola dohodnutá vo výške 25,5 %, pričom priemerná úroková sadzba v rozhodnom období bola 12,77 %. Sadzba 25,5 % však nie je tak vysoká, aby odporovala dobrým mravom, či zákonu, keďže v čase uzavretia zmluvy ešte nebol v platnosti a účinnosti § 1 a 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

18. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalobcu, tento bez predloženia akýchkoľvek dôkazných prostriedkov sa domnieva, že žalovaný údajne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaný skúmal bonitu žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy štandardne na základe údajov z externého nezávislého zdroja, z údajov zo Sociálnej poisťovne a zo spoločného registra bankových informácií. Keďže dlh zo zmluvy o úvere bol v celom rozsahu splatený v roku 2011, bol žalovaný oprávnený skartovať celú úverovú dokumentáciu v roku 2016.

19. Žalobca v replike zotrval na svojej argumentácii o procesnej prípustnosti určovacej žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako i neprijateľnosti zmluvných podmienok.

20. Žalovaný v duplike taktiež zotrval na svojich stanoviskách, pričom poukázal na to, že žalobca inicioval viacero súdnych konaní voči žalovanému s totožnými návrhmi, teda v roku 2024 špekulatívne podal v zásade totožné určovacie žaloby po takmer 13 rokoch od splatenia úverov.

21. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o úvere, obchodnými podmienkami, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

22. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere dostupná pôžička, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 500 EUR s uvedením mesačnej splátky 52,62 EUR, dátumu prvej splátky 16.12.2010, počtu splátok 50, výšky nákladov 949,71 EUR, termínu konečnej splatnosti 16.01.2015, priemernej hodnoty RPMN 44,57 %, RPMN - 28,7 %, úrokovej sadzby 25,5 %.

23. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 27.01.2025 výrokom I. vyhovel žalobe o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov, výrokmi II. až VII. vyhovel žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v žalobnom návrhu II., III., IV., V., VI. a IX. Výrokom VIII. zamietol žalobu v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v žalobnom návrhu VII. a VIII., výrokom IX. vo vzťahu k výroku I. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom X. vo vzťahu k výroku II. až VIII. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

24. Vo vzťahu k výrokom I. až VII. a výroku IX. nadobudol rozsudok I. inštancie právoplatnosť 06.03.2025.

25. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 27.05.2025 pod sp. zn. 6CoCsp/7/2025 zrušil rozsudok súdu I. inštancie vo výroku VIII. a X. a vec vrátil na ďalšie konanie.

26. Uložil súdu I. inštancie po vrátení veci opätovne posúdiť, či zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach v bode 6.4, ako aj 6.6 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami vychádzajúc z obsahu § 53 Občianskeho zákonníka v kontexte s obsahom a cieľmi Smernice Rady 93/13/EHS.

27. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vyplýva, že rovnaká zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 15Csp/43/2024, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 5CoCsp/46/2020, 22Co/2/2017 a 7Co/61/2019.

28. Zároveň konštatoval, že so zreteľom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď bod 25) rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 6CoCsp/7/2025 je záver súdu I. inštancie, ktorý nepovažoval predmetné zmluvné dojednanie za neprijateľné za nesprávny. Zmluvná podmienka uvedená v bode 6.4 obchodných podmienok, ktorá v podstate zaväzuje žalobcu platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru by mohla spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu spotrebiteľa, keďže ho zaväzovala na platenie úrokov do úplného zaplatenia istiny, pričom v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu má žalovaný ako veriteľ nárok na zmluvný úrok iba za obdobie vopred dohodnuté v zmluve o úvere, ktorým je doba dohodnutá v prípade riadneho splácania úveru, teda do času pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti úveru.

29. Zmluvná podmienka uvedená v bode 6.6 obchodných podmienok upravuje povinnosť spotrebiteľa automaticky znášať všetky náklady veriteľa spojené s vymáhaním jeho pohľadávky, teda núti spotrebiteľa vopred uznať akékoľvek takéto nároky veriteľa a prezumuje právo veriteľa na ich úhradu bez ohľadu na ich opodstatnenosť. Navyše, takto formulovaná zmluvná podmienka sa nejaví ani ako dostatočne určitá, pretože zakotvuje povinnosť žalobcu platiť náklady bez toho, aby boli akokoľvek špecifikované a žalobca disponoval aspoň základnou informáciou o tom, k hradeniu akých nákladov sa vopred zaväzuje, keďže nie je zřejmý druh, ani výška týchto nákladov. Okrem toho, citovaná zmluvná podmienka umožňuje preniesť veriteľovi na tretiu osobu všetky svoje záväzky zo zmluvy o úvere, keď individuálny súhlas

vyžadovaný § 231 Občianskeho zákonníka nahrádza bianko súhlasom spotrebiteľa s prevzatím záväzku vopred neznámou treťou osobou. Za týchto okolností uvedená zmluvná podmienka môže spôsobiť hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, preto súd I. inštancie žalobe o určenie jej neprijateľnosti vyhovel. Na základe vyššie uvedených záverov Krajského súdu v Prešove, preto súd I. inštancie vyhovel žalobe aj v uvedenej časti.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam súd I. inštancie rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

-2-
29Csp/140/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.